

The story of the beach and the ocean

In 2009 kwam ik met man en 3 kinderen terug naar Europa, na 7 jaar in Shanghai als expat geleefd te hebben. Ik was emotioneel en cultureel de weg kwijt, maar diep vanbinnen wist ik maar 1 ding'' ik wil terug beelden maken'',. Ik was daarmee gestopt als ik 25 was en kinderen kreeg. Ik was nu 38 en had geen idee wie ik zelf was maar had het ook niet door dat ik het niet wist.

Post China en pré Nederland, op een vulkanisch strand in Indonesië, overviel me de nood een beeld te maken dat de zee terug mee zou nemen bij vloed. Iets wat vernietigd kan worden. Iets niet voor altijd. Zoals de liefde, dacht ik toen. Niet voor altijd, alles gaat toch voorbij, liefde is maar voor even en dan is het over, het leven is maar voor even en dan is het over. Wat is een handeling als deze anders dan een klein offer? Wat stellen de handelingen, de dingen überhaupt voor, alles gaat toch voorbij.

Als een bezetene maakte ik het beeld, op mijn knieën zittend om me heen naar zand grijpend om hetgeen ik voelde vorm te geven. Als het klaar was ging ik terug naar huis, nam mijn computer en schreef de volgende tekst op.

The story of the beach and the ocean

The ocean was at a low tide, far away from the soft black sand. The beach had the sand all for itself ...this is when she was created, out of the wet soft sand. She rose in a short time, very

naturally as if she was always meant to be created. There she was, slowly waking up, slowly becoming aware of what she was, not perfect but receptive to any form of further development because she was not yet finished. Her body was fully ready but her feet and hands belonged still to the sand of the beach. It was as if the beach did not yet want to give her free completely because it was afraid she would become alive...stand up for herself and walk away.

In the meantime, the ocean, the very powerful and beautiful ocean had begun its way back to the soft dark sand, it was slowly taking back what since the beginning of times always belonged to him. The beach knew that it would never be able to win from the sea and keep its creation, therefore he knew the sea was merciless, not because it was bad but because it was his natural right to own the sand and to take back what was his. And so it happened that wave by wave, the ocean washed away the creation of love. The beach wept for the loss of its creation but found consolation in the knowledge that the creation was not really lost, it had just lost its external form.

All the small grains of sand would finally be absorbed by the beach and become part of him again. But still...as long as the beach existed, even a million years later, it would always miss this one unique creation.

De beeldhouwer in mij was geboren.

En met deze levensgezel ook meteen de pijnlijke weg naar meer bewustwording en loskomen van aanhechtingen.

Voor wie er interesse in heeft, neem ik jullie de komende maanden graag mee langs het artistieke pad dat ik sindsdien gelopen heb.

Annabelle Schatteman

Beeldend kunstenaar wonend en werkend in Den Haag

4e jaars student aan het Jungiaans instituut Rump academie in Nijmegen